

MEIJER, Arnold, Nederlands politicus (Haarlemmermeer 16 mei 1905 - Oisterwijk 17 juni 1965). Na een onvoltooide katholieke priesteropleiding wierp Meijer zich in de fascistische politiek en journalistiek en leidde van mei 1934 af Zwart Front, een op Italië georiënteerde fascistische organisatie, die door een „revolutionaire” strijdwijze en fel anti-semitisme Musserts Nationaal-Socialistische Beweging (NSB) in radicalisme poogde te overtroeven. Zwart Front stond op een duidelijke Groot-Nederlands standpunt: vereniging van Nederland en Vlaanderen in één staat. Meijer onderhield contact met leidende figuren van het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV).

Toen zijn revolutionaire tactiek (die hemzelf enige malen gevangenisstraf bezorgde) zijn beweging geen gewin bracht, veranderde Meijer in april 1940 Zwart Front in het meer bezadigde Nationaal Front, dat de revolutionaire tactiek verving door een legale, maar het Groot-Nederlandse standpunt handhaafde.

In het eerste bezettingsjaar voerde Meijer een politiek van halve collaboratie (o.a. door in juni 1941 de vorming van een anti-Russisch vrijwilligerslegioen te bepleiten); hij wist echter de steun van de bezetters niet te winnen en in december 1941 werd Nationaal Front verboden. Na de bevrijding werd Meijer tot 4 jaar gevangenisstraf veroordeeld.

WERKEN: *Wat wil Zwart Front?* (1935); - *Alles voor het vaderland* (1946); - talrijke artikelen in de weekbladen *Zwart Front* (1934-'40) en *De Weg* (1940-'41).

LITERATUUR: L.M.H. Joosten, *Katholieken en fascisme in Nederland 1920-1940* (1964); - W. Zaal, *De herstelleraars* (1966); - A.A. de Jonge, *Crisis en critiek der democratie* (1968); - W. Zaal, *De Nederlandse fascistenaars* (1973).

ANTHONIUS A. DE JONGE